

117 LW

115104

Repertoriumnummer 2015 / 8780
Datum van uitspraak 09 november 2015
Rolnummer 2013/AR/2071

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

Aangeboden op 10 NOV. 2015
Niet te registreren

COVER 01-00000301372-0001-0008-01-01-1

Feiten en procedure in eerste aanleg

2.

De relevante feiten werden in het bestreden vonnis als volgt uiteengezet:

" [Geïntimeerde] was leverancier van vlees aan het restaurant genaamd "Mange Tout", uitgebaat door de VOF Douchy. Hij stelt thans een vordering uit dien hoofde te hebben ten bedrage van 5.854,06 EUR, en dit op grond van 8 facturen uitgeschreven in de periode 5 januari 2009 tot 7 juli 2009.

PAGE 01-00000301372-0002-0008-01-01-4

115106

Chéronne Vinquière is vennoot van de VOF *Douchy*. [Appellant] "maakte deel uit van een Vennootschap onder Firma (De VOF *Douchy*) in de periode van 2 juni 2008 tot 30 mei 2009" (zie pagina 4 besluiten [appellant] neergelegd op 7 maart 2013.

De VOF *Douchy* en *Chéronne Vinquière* worden in staat van faillissement verklaard bij vonnis van 1 september 2009.

[Geïntimeerde] wordt als schuldeiser opgenomen in het gewoon passief van het faillissement van de VOF *Douchy* voor een bedrag van 5.854,06 EUR bij proces-verbaal van verificatie van 21 februari 2011.

Zowel het faillissement van de VOF *Douchy* en *Chéronne Vinquière* wordt bij vonnis van 24 oktober 2012 afgesloten verklaard wegens ontoereikend actief. *Chéronne Vinquière* wordt daarbij verschoonbaar verklaard. "

Het hof verwijst partijen naar deze uiteenzetting die het bijtreedt en die voor de verdere behandeling van dit hoger beroep geen aanvulling vergt.

3.

Met de op 4 november 2009 betekende dagvaarding vorderde geïntimeerde voor de eerste rechter de hoofdelijke veroordeling van Mtr. Randall Huysentruyt, in zijn hoedanigheid van curator van zowel de VOF *Douchy* als *Chéronne Vinquière*, en appellant tot betaling van (i) een bedrag van 5.854,06 EUR meer de gerechtelijke rente vanaf de dagvaarding tot de datum van de volledige betaling en (ii) de gedingkosten.

4.

Het bestreden vonnis :

- zegde voor recht dat de vordering zoals gesteld tegen Mtr. Randaal Huysentruyt optredend in zijn hoedanigheid van curator zowel over het faillissement van de VOF *Douchy* als *Chéronne Vinquière*, zonder voorwerp is,
- verklaarde de vordering voor het overige ontvankelijk en als volgt gegrond,
- veroordeelde appellant tot betaling aan geïntimeerde van een bedrag van 5.854,06 EUR, meer de gerechtelijke rente tegen de rentevoet zoals bepaald in artikel 5 van de Wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand in handelstransacties vanaf 4 november 2009 tot de algehele betaling, en meer de gedingkosten.

Grieven/voorwerp van het hoger beroep

5.

Voor een omstandige uiteenzetting van de grieven en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de beroepsakte en de syntheseconclusies voor partijen.

5.1.

Appellant wijst er in essentie op dat het feit dat de faillietverklaring van de VOF ~~Douchy~~ er niet heeft toe geleid dat hij, anders dan voor mevrouw Chéronne ~~Vinquier~~ wél het geval was, in staat van faillissement werd verklaard.

Aldus nog appellant dringt zich daaruit noodgedwongen de conclusie op dat hij nooit vennoot is geweest, en hij dan ook niet hoofdelijk tot betaling van de facturen van geïntimeerde kan gehouden zijn.

Appellant vordert dan ook de inwilliging van zijn hoger beroep, de hervorming van het bestreden vonnis met de afwijzing van de vordering van geïntimeerde als ongegrond en de veroordeling van laatstgenoemde tot betaling van de gedingkosten.

5.2.

Geïntimeerde stelt dat - nadat zowel het faillissement van de VOF ~~Douchy~~ als van mevrouw Chéronne ~~Vinquier~~ werden afgesloten wegens ontoereikend actief en mevrouw Vinquier ook verschoonbaar werd verklaard - zijn oorspronkelijke vordering lastens de curator dan ook zonder voorwerp werd en hij de procedure verder benaarstigde ten aanzien van appellant, dit op basis van de hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennoten van de VOF voor alle verbintenissen van de vennootschap conform artikel 204 W.Venn..

Hij beschouwt het hoger beroep als dilatoir en zelfs ronduit tergend nu :

- appellant in eerste aanleg nooit heeft betwist dat hij vennoot was van de VOF ~~Douchy~~,
- appellant zelfs in zijn beweerde hoedanigheid van vennoot van de VOF ~~Douchy~~ een procedure heeft gevoerd met het oog op de intrekking van het faillissement, zelfs tot in cassatie,
- appellant in zijn dagvaarding derdenverzet zelf uitdrukkelijk heeft erkend aandeelhouder en vennoot te zijn van de VOF ~~Douchy~~, zodat deze procedure derdenverzet een gerechtelijke bekentenis in zijnen hoofde uitmaakt,
- in de op derdenverzet gewezen beslissingen uitdrukkelijk werd bevestigd dat appellant vennoot was van de VOF ~~Douchy~~.

Geïntimeerde besluit dan ook tot de ongegrondheid van het hoger beroep en vordert de veroordeling van appellant tot betaling van de gedingkosten van het hoger beroep.

Beoordeling

6.

Geïntimeerde baseerde zijn oorspronkelijke vordering zowel ten aanzien van Mtr. Randall Huysentruyt - curator van zowel het faillissement van de VOF ~~Douchy~~ als het faillissement van mevrouw Chéronne ~~Vinquet~~ - als ten aanzien van appellant op artikel 201 en 204 W.Venn. overeenkomstig welke bepalingen de vennoten hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de verbintenissen van de VOF.

Opdat de vordering van geïntimeerde ten aanzien van appellant op grond van de voormelde bepalingen van het Wetboek van Vennootschappen zou kunnen slagen dient het bewijs te worden geleverd dat appellant vennoot was van de VOF ~~Douchy~~.

In toepassing van de artt. 1315 B.W. en 870 Ger.W. rust de bewijslast terzake op geïntimeerde.

Om aan deze bewijslast te voldoen kan geïntimeerde niet volstaan met de bewering dat appellant in eerste aanleg nooit betwist heeft dat hij vennoot was van de VOF ~~Douchy~~ en dit in het bestreden vonnis als dusdanig werd bevestigd.

Zelfs indien dit al het geval mocht zijn, dan nog staat het aan appellant vrij om zijn hoedanigheid van vennoot van de VOF ~~Douchy~~ voor het eerst in hoger beroep te betwisten en blijft de bewijslast ook dan op geïntimeerde rusten.

Om alsnog aan deze bewijslast te voldoen verwijst geïntimeerde, zoals hiervoor al aangegeven, naar een door appellant opgestarte procedure derdenverzet tot intrekking van het faillissement van de VOF ~~Douchy~~ waarbij appellant gerechtelijk zou hebben bekend vennoot te zijn van de VOF ~~Douchy~~, wat in de op derdenverzet gewezen beslissingen ook als dusdanig werd vermeld.

Terzake dringt zich evenwel de vaststelling op dat de door geïntimeerde als bewijs ingeroepen gerechtelijke bekentenis betrekking heeft op een andere procedure – met name een derdenverzet tegen het faillissementsvonnis - dan deze waarover de eerste rechter en thans het hof hier uitspraak dient te doen en die de hoofdelijke aansprakelijkheid van appellant als vennoot van de VOF ~~Douchy~~ betreft.

115109

Geïntimeerde kan zich tot staving van zijn huidige vordering dan ook niet beroepen op de door appellant gedane verklaring in de voormelde procedure van derdenverzet tegen het faillissementsvonnis, noch op de met betrekking tot deze procedure derdenverzet gewezen beslissingen waarbij op deze verklaring werd voortgegaan.

Een verklaring in een andere procedure dan die waarover de rechtbank uitspraak moet doen maakt immers geen gerechtelijke bekentenis in de zin van artikel 1356, lid 1 B.W. uit. (Cass. 25 januari 2013, R.W. 2014 -2015, 418; Cass. 16 juni 1995, R.W. 1995 - 1996, 637)

Samenvattend dringt zich dan ook de conclusie op dat geïntimeerde in gebreke blijft het bewijs te leveren van het feit dat appellant wel degelijk vennoot was van de VOF ~~Dunhy~~.

Bij gebreke hieraan komt zijn vordering om appellant hoofdelijk te horen veroordelen tot betaling van de uitstaande facturen meer intresten en gedingkosten dan ook niet gegrond voor.

Meteen leidt dit tot de gegrondheid van het hoger beroep van appellant en de vernietiging van het bestreden vonnis.

7.

Ten overvloede merkt het hof nog op dat, zelfs indien geïntimeerde mocht slagen in het bewijs dat appellant vennoot was in de VOF ~~Dunhy~~, dit op zich nog niet zou volstaan om tot de gegrondheid van zijn vordering te besluiten.

Artikel 203 W.Venn. bepaalt immers dat vennoten in een vennootschap onder firma (of in een gewone commanditaire vennootschap) niet persoonlijk kunnen veroordeeld worden op grond van verbintenissen van de vennootschap zolang deze zelf niet is veroordeeld.

De voor een persoonlijke veroordeling van de vennoten vereiste veroordeling van de vennootschap ligt hier niet voor en ook de aangifte en de opname van de schuldvordering van geïntimeerde in het passief van het faillissement, welke opname de schuldeiser geen uitvoerbare titel verleent, houdt geen dergelijke veroordeling van de vennootschap in. (cf. Cass. 9 november 2011, Pas. 2011, 2504.)